

Jarosław Radkiewicz

Bielice, pow. Niemodlin

Informator Archeologiczny : badania 2, 62

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BIELICE, pow. Niemodlin

Muzeum Śląska Opolskiego

Badania prowadził mgr Jarosław Radkiewicz. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z przełomu epoki brązu i okresu halazteckiego.

Prace wykopaliskowe prowadzono w osadzie kultury łużyckiej, położonej na wzniesieniu nad starym rozlewiskiem Nysy Kłodzkiej w odległości ca 2 km w kierunku północno-zachodnim od wsi Bielice. Miały one rozpoznać charakter obiektu, z którego luźne materiały znajdujące się w ponemieckich zbiorach Muzeum Śląska Opolskiego, przypisywane były stanowisku o charakterze sepulkralnym.

W wyniku założenia ciągu wykopów stwierdzono liczny materiał ceramiczny w warstwie ornej, który przedostał się tam zapewne wskutek zniszczenia głęboką orką warstwy kulturowej. Odkryto również dwa obiekty o charakterze mieszkalnym. Są nimi prostokątne jamy o wymiarach ca 340 x 240 cm, usytuowane wzdłuż osi wschód-zachód, a zawierające w wypełnisku prócs spaleniśny również grudki polepy i fragmenty kości zwierzęcych. Z sabytków ruchomych znaleziono jedynie fragmenty naczyń glinianych. Uzyskane materiały pozwalają wstępnie datować stanowisko na przełom epoki brązu i żelaza.

BIENKOWICE, pow. Racibórz

patrz okres neolitu

BISKUPIN, pow. Żnin

patrz wczesne średniowiecze